

Naam:
Klaas van Nierop

Leeftijd:
27 jaar

School:
Lentiz Maasland, vervolg Wellant
College Houten

Opleiding:
Groen, grond & infra, niveau 3

Bedrijf:
Van Nierop VOF, Maasland

De toekomst van de cumelasector

“Ik ben bewust niet thuis stage gaan lopen”

Investeren in de toekomst draait niet alleen om nieuwe machines. Personeel en stagiairs zijn net zo belangrijk. “Geen tijd”, is een veel gehoorde reactie, maar zonder nieuwe aanwas geen nieuwe medewerkers en zonder die nieuwe medewerkers geen groei of vervanging. Vandaar deze serie. Loonwerkleerlingen zijn nu eenmaal de toekomst van de sector.

Een dag na het gesprek wordt de handtekening gezet. Vanaf dan neemt Klaas van Nierop samen met zijn broer het bedrijf van zijn vader over. Van Nierop & Zn. wordt Van Nierop VOF. Zijn vader heeft al nieuwe visitekaartjes gemaakt. 'Alg. directeur' staat er op Klaas' kaartje. "Dat had van mij niet gehoeven", glimlacht hij. "Maar ja, aan de andere kant: het wordt echt zo."

Met de minigraver is Klaas momenteel aan het werk in De Lier. Het is bijna vier uur. Nog even het laatste stukje grond afvlakken. De grondwerker veegt de straat aan. "Het hele terrein gaat op de schop", zegt de loonwerker. "Als het mee zit, hebben we hier nog wel even werk. Dat is prettig. Om me heen zie ik bedrijven stoppen. Maar ik denk: als we in deze tijd weten te overleven, dan kan het straks alleen maar beter gaan."

Hij merkt het: "Je groeit langzaam in die rol van werkgever. Je gaat anders tegen dingen aankijken, je voelt meer verantwoordelijkheid."

Ooit is Klaas begonnen met een BOL-opleiding in Maasland. "Dat was echt een praktijkschool en daar heb ik een hoop geleerd. We gingen vaak kijken bij andere bedrijven. Er was veel ruimte voor praktijk", aldus de toekomstige ondernemer. Hij heeft even getwijfeld of hij met een vervolgstudie verder zou gaan. "Werken klonk toen erg aantrekkelijk en ik was de schoolbanken zat", zegt hij daarover. Toch koos hij ervoor om met vier klasgenoten de overstap naar Houten te maken. "Dit was geen BOL, maar we moesten één dag in de week naar school en vier dagen stage. Die ene dag kwam je om half negen de school binnen en je had geluk als je er om half vijf weer uit was. We kregen te maken met computers, tekstverwerking, berekeningen maken en nog veel meer. Dat was ik al gauw heel erg zat. Ik had vaak discussies met leraren. Zij hielden vast aan de theorie, maar ik wist dat het in de praktijk heel anders zat. Toch kreeg ik als leerling nooit gelijk", zegt hij. "Het was wennen. In Maasland had ik leraren die met hun knieën zelf ook nog in de bagger stonden. In Houten was de kloof tussen leraar en praktijk veel groter."

Stage buiten de deur

Toch is Klaas blij dat hij zijn opleiding daar heeft afgerond. "Op die manier kon ik een paar dingen extra halen, zoals een hijscertificaat", vertelt hij. Hij heeft bovendien de mogelijkheid gehad om op veel bedrijven stage te lopen. "Ik heb er bewust voor gekozen niet op het thuisbedrijf stage te gaan lopen", zegt Klaas. "Het is zo belangrijk om ervaring op te doen bij een ander. Je ziet eens hoe die het doet en je komt met meer mensen in contact. Als ik morgen opeens geen werk heb, kan ik zo mijn oude stagebaas weer bellen. Daarnaast kom je er ook achter wat je niet wilt. Ik heb stage gelopen bij een loonwerker in de tuinbouw. Dat bleek dus niet mijn ding te zijn. Door die ervaring weet ik echter wel beter welke richting ik op wil met ons bedrijf."

Als laatste noemt hij: "Op deze manier heb ik ook ontdekt wat het is om werknemer te zijn. Als je thuis werkt en je hebt een dag geen zin om te kranen, kun je een andere medewerker sturen. Een baas zegt gewoon: je gaat, je hebt

niks te willen. Dat is ook erg goed om te ervaren. Het is eigenlijk jammer dat scholen toestaan om op het thuisbedrijf stage te lopen. De bedoeling van een stage is dat je in het diepe wordt gegooid en dat je leert zwemmen. Dat is een belangrijke ervaring, die je mist als je thuis stage gaat lopen."

Overname

Vandaag is hij nog werknemer, morgen niet meer. "Afgelopen jaren had ik altijd zoiets van: dat overnemen komt wel een keer. Maar nu puntje bij paaltje komt, komt er toch heel wat op je af. Af en toe denk ik wel eens: waar ben ik aan begonnen? Maar ja, dan zit je maandag weer op de put en gaat het werk gewoon weer door. Het blijft mooi werk. Ik zit nu in de bagger, straks ben ik weer bezig met taluds of beschoeiingen. Dat je naderhand kunt zeggen 'kijk, dit hebben we toch maar weer even gemaakt', dat is mooi."

"Ik weet nu wel dat ik misschien wat beter had moeten opletten bij die kostprijsberekeningen op school", lacht hij. "Maar ja, als je het zelf niet weet, vind ik dat je mensen om je heen moet zoeken die het wel weten, dus we hebben een goede boekhouder. Zo doen we het thuis ook. We verdelen het werk: waar ben ik goed in, waar ben jij goed in? Ik ga me naast het kraanwerk meer bezig houden met de planning. Mijn vader is er voor de oudere klanten en mijn broer is multifunctioneel inzetbaar. Onze enige werknemer werkt al jaren bij ons en is enorm goed in het schonen van sloten, dus dat houden we zo. We nemen het bewust langzaam over, anders wordt het onoverzichtelijk."

"Ik weet nu wel dat ik misschien wat beter had moeten opletten bij die kostprijsberekeningen op school."

De oud-leerling kijkt nu als werkgever de toekomst in. "Voor één dag kan iedereen werk vinden, maar als werkgever moet je er 365 vullen. Ik zie dat als een uitdaging: het werk weer allemaal goed gepland krijgen en het hele jaar door iedereen aan het werk houden. Op school hoorde ik nog wel eens jongens die zeiden: 'We kopen een trekker en rijden maar'. Maar zo is het niet. Zeker de grond-, weg- en waterbouwwereld is een keiharde wereld, waarin de concurrentie groot is. Gelukkig zitten we qua werk op een goede plek. In de Randstad is altijd werk. Als ik de kraan niet kwijt kan, ga ik in de losse verhuur. Dan maar met de schop. Dat moet je ook af en toe accepteren. Klanten zien dan ook dat je graag wilt. Dat is alleen maar goed."

Neus op de feiten

Hij heeft geen grote dromen over rijen glimmende trekkers op het erf en veel personeel. "De crisis heeft ons met de neus op de feiten gedrukt. Als er werk wegvalt, heb je zo een paar werknemers aan de zaak lopen. Ik verdien liever zo, met z'n vieren, ons brood dan met acht man."

Tekst & foto's: **Marjolein van Woerkom**